”Ingen av er bör säga: ’Allah! Förlåt mig om du vill, förbarma dig över mig om du vill, försörj mig om du vill.’ Låt honom istället vara bestämd i sin bön, för Allah gör vad han vill och ingen kan tvinga honom.”

Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att profeten sa: ”Ingen av er bör säga: ’Allah! Förlåt mig om du vill, förbarma dig över mig om du vill, försörj mig om du vill.’ Låt honom istället vara bestämd i sin bön, för Allah gör vad han vill och ingen kan tvinga honom.” Och i en version återgiven av Muslim: ”Låt honom vara bestämd i sin bön och ha höga förväntningar, för ingenting som Allah ger är för stort för honom.”
[Autentisk] [Al-Bukhari och Muslim]

Profeten förbjöd att man knyter sin bön till något villkor, även om det är till Allahs vilja. Det är nämligen redan en självklarhet att Allah endast förlåter, förbarmar sig eller försörjer om han så vill. Att uttrycka villkor blir därför meningslöst och olämpligt, eftersom villkor bara används gentemot någon som kan handla under tvång eller som saknar förmåga, och Allah är upphöjd över sådant. Profeten klargjorde detta i slutet av Hadithen genom att säga: ”Det finns ingen som kan tvinga honom.” Allah är inte heller oförmögen eller tyngd av att ge, därför finns det ingen anledning att säga ”om du vill” som om det vore svårt för honom. Tvärtom är allt han ger enkelt för honom, och ingenting han skänker är för stort. Att villkora sin bön på detta sätt ger en uppfattning av att man inte är helt i behov av Allahs förlåtelse, eller att man kan klara sig utan den. Ett sådant sätt att tala används i vanliga fall bara med någon man antingen inte behöver, eller som är oförmögen att hjälpa. Men gentemot Allah, som är den Allsmäktige, den Oberoende, den man helt och fullt är beroende av, ska man istället vara fast i sin bön och åkalla honom som en fattig och behövande tjänare, i fullt beroende av honom som är den fullkomligt Självtillräcklige och den som förmår allt.

http://sunnah.global/hadeeth/sv/show/5978